

Posudek vedoucího bakalářské diplomové práce

Název práce: Fotograf Hugo Táborský

Autorka práce: Monika Vysoudilová

Vedoucí práce: Mgr. Lukáš Bártl, Ph.D.

Monika Vysoudilová si za téma své bakalářské práce vybrala monografické zpracování avantgardního fotografa Hugo Táborského. Musím říci, že jsem téma zadával trochu s obavami, neboť zpracovat takového autora si vyžaduje dobrou znalost nesmírně složité problematiky meziválečného umění. Zprvu se mé obavy také potvrzovaly. Musím ale ocenit nesmírnou píli a houževnatost diplomantky, která práci mnohokrát konzultovala, neustále doplňovala své znalosti z nové a nové literatury a na základě toho pak měnila i svůj postoj k obrazovému materiálu, tedy Táborského dílu. Musela se také vyrovnat s naprosto nedostatečným množstvím informací o autorovi, které jednoduše nejsou nikde k dispozici a nepodařilo se ji (ani nám), nalézt rodinu, která by mohla informace o tomto fotografovi významně rozšířit.

Po formální stránce lze v práci najít drobné prohřešky proti normě časopisu *Umění*, ovšem jsou opravdu marginální a podle mého názoru vznikly spíše nedůslednou redakcí textu, než neznalostí. S čím diplomantka naopak evidentně „bojovala“ je stylistika. Text je někdy napsán velmi kostrbatě (odstavce o jedné větě, opakování informací, nebo naopak „rozesetí“ informací, jež měly být pohromadě, v celém textu).

Neobratnost v psaní textu se podle mého odrazila i v obsahové rovině práce. Co bych obecně Monice Vysoudilové vytkl, je totiž velká stručnost až strohost při podávání informací, které by si pro opravdu plastické pochopení díla zasloužily rozvést. Na druhou stranu ale musím podotknout, že diplomantka i v tomto udělala v průběhu psaní velké pokroky a do práce se jí velmi relevantně podařilo zahrnout i evropský kontext a případné vzory, ze kterých mohla Fotoskupina pěti, potažmo její člen Hugo Táborský, vycházet. Sice jsem v práci našel nesrovnalosti a nesmyslné interpretace, když například diplomantka interpretuje snímek předatovaný z roku 1941 do roku 1934, jako dílo „*poukazující na skrovné výplaty a nouzi, se kterou se lidé museli potýkat během války a po ní*“ (s. 26), přičemž je zřejmé, že taková interpretace dává smysl jen v případě původní datace. Výhrady bych měl i

k výběru fotografií do katalogu, některé snímky jsou myslím nadbytečné. Nemohu ale posoudit, jaké v tomto ohledu měla diplomantka možnosti, neboť fotografie v Moravské galerii v Brně nejsou veřejně dostupné a já osobně neznám všechny zde deponované Táborského fotografie. Naopak oceňuji pečlivě vytvořený katalog.

Práci Moniky Vysoudilové nakonec považuji za zdařilý první pokus vytvořit monografickou studii významného českého fotografa Hugo Táborského. **Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm C**

Mgr. Lukáš Bártl, Ph.D.

V Olomouci 16. 8. 2017